

LIV

- Illegale aborter - myter og fakta
- Coronavaccinen - et etisk dilemma
- Indkaldelse til virtuelt årsmøde



TEMA:

ILLEGALE ABORTER

MEMLEMSKAB

Årskontingent:

Enkelt-medlem kr. 150,-
Ægtepar kr. 250,-
Studerende og unge under 18 år kr. 75,-

Giro: +1-923-8417

Netbank Handelsbanken: 7625 1359220

Mobilepay: 86916

REDAKTION

Søren Stidsen, Vibe Ryberg
og Ellen Højlund Wibe (redaktør)

Grafisk design: Graphic Care

Tryk: Øko-Tryk

Oplag: 2.000 stk.

ISSN: 1902-4967

SEKRETARIATET

Landssekretær

Ellen Højlund Wibe
Grejsdalsvej 430
7100 Vejle

Tlf. 47 52 44 84

jegvilleve@rettentilliv.dk

Ungdomssekretær

Jonathan Vigilius
Tlf. 24 97 71 58
ung@rettentilliv.dk

ABORTLINIEN

Abortlinieleder

Marianne Jørgensen
Tlf. 91 89 04 83
leder@abortlinien.dk

Telefonrådgivning: 48 39 48 48

åben hver dag mellem kl. 19.00 og 22.30.

Brevkasse: www.abortlinien.dk/brevkasse

Mailrådgivning: post@abortlinien.dk

www.abortlinien.dk

KOMMUNIKATION/WEB

Kommunikationssekretær

Kerstin Hoffmann
Tlf. 25 77 67 57
web@rettentilliv.dk
www.rettentilliv.dk

ØKONOMI

Regnskabsfører

Jes Møller Dideriksen
Tlf. 93 92 44 63
regnskab@rettentilliv.dk

BESTYRELSE

Formand: Jens Vindum,
pens. administrationschef
Nikolaj Henriksen, logistikspecialist
Ketty Dahl, lærer og galleriejer
Elin Donskov, arkitekt
Kristoffer Nyrup Dahl, cand.mag.
Aksel Berg, cand.med.

FORSIDEFOTO

og de øvrige fotos fra årets aktion:

2Fotonova/Morten Friis.

LEDER



HVEM ER PÅ BØRNENES SIDE?

Af Ellen Højlund Wibe, landssekretær

Børnene Først er et nyt udspil fra Social- og Ældreministeriet, som lægger sig op ad statsministerens ambition fra nytårstalen sidste år om at ville være "børnenes statsminister". I det nye udspil fra januar lyder det: Vi vil være på børnenes side. Også i de tilfælde hvor det er på bekostning af forældre, der svigter deres børn ... For regeringen er det en værdikamp. Denne gang skal vi sætte børnene først.

Et udspil fyldt af gode hensigter. Selvom der er en del ting i udspillet, man kan være kritisk overfor, så er værdierne bag stærke: Udsatte børn, skal ikke prisgives forældre, der ikke kan eller vil tage vare på dem. Vi har ansvar som medborgere.

Alligevel undrer man sig. Hvor er omsorgen for det samme barn, inden det bliver født? Her kæmpes der hårdt og nidkært for nogle helt andre værdier: Kvinders ret til at 'bestemme over egen krop'. Eller med andre ord: retten til helt at fralægge sig forældreansvaret ved at tage barnets liv.

De to værdisæt kan ganske enkelt ikke forenes. Det var dette hykleri, der blev adresseret i det åbne brev til statsministeren, som mange af jer skrev under på, og som vi afleverede til statsministeren i november (se side 14 og 15). Udover kvittering for modtagelsen af underskriftindsamlingen har vi for øvrigt ikke hørt mere fra den kant. Tavsheden taler vel for sig selv: De ansvarlige for landets lovgivning har skrevet de ufødte ud af deres ansvarsområde og bevågenhed, og dermed svigtes både barnet og moren.

Et af de helt fremtrædende argumenter for indførelse af fri abort i Danmark var, at det ville sikre, at børn blev et lykkeligt tilvalg, og at problemet med uønskede og forsømte børn ville være fortid. Regeringens nye udspil afslører med al tydelighed, at sådan gik det ikke - måske tvært imod. Er det sådan, at de ufødtes "kasserbarhed" i stedet inficerede forældreskabet?

Man må med rette spørge: Hvem er det, der i udgangspunktet svigter barnet?

2020

- ET ÅR PÅ GODT OG ONDT FOR DE UFØDTE



Af Søren Stidsen, cand.theol.

**I DEN SENESTE TID HAR FLERE LANDE ÆNDRET DERES ABORTLOVGIVNING, OG ÆNDRINGERNE
VISER, AT DEBATTEN OM ABORT PÅ INGEN MÅDER ER AFSLUTTET.**

NORDIRLAND

I vores egen del af verden er abort blevet lovlig i Nordirland, hvor det britiske parlament i London har udnyttet politisk ustabilitet i Nordirland til at tvinge en ny abortlovgivning igennem, uden at det nordirske folk ønsker det, selvom det er et område, hvor lovgivning vedtages af nordirerne selv. En bizar situation som viser, hvor langt nogle politikere er villige til at gå for at få deres vilje og sikre, at abort bliver en menneskeret, der ikke stilles spørgsmålstegn ved.

POLEN

Omvendt er det gået i Polen, hvor højesteret har afgjort, at det er forfatningsstridigt at foretage aborter

med undtagelse af de situationer, hvor moderens liv er i fare, eller graviditeten er en følge af incest. Selvom vi hilser den øgede beskyttelse af de ufødte børn velkommen, er det alligevel med en vis betænkelighed. Vi ville hellere have set, at det polske parlament selv havde ændret loven, og at man eventuelt havde ladet de ufødtes ret til liv indskrives direkte i forfatningen. Sagen er nemlig den, at den polske højesteretsdom bygger på et meget tvivlsomt grundlag. Baggrunden for dommen er den polske forfatnings artikel 38, der siger, at "Republikken Polen skal beskytte ethvert menneskes liv." Det fremgår imidlertid ikke af forfatningen, hvornår man bliver et menneske, og derfor er der tale

om en fortolkning af forfatningen, der bygger på en ikke-lovfæstet forståelse af, at man allerede fra undfangelsen er et menneske.

Man så anderledes på sagen, da forfatningen så dagens lys i 1997, og man i forbindelse med udformningen af artikel 38 diskuterede, om formuleringen havde denne betydning, hvilket blev afvist. Der er altså med den nuværende vedtagelse tale om en dynamisk fortolkning af forfatningen, hvor man i højere grad lægger vægt på at tolke forfatningen i tråd med samtiden end i den ånd, hvori den er skrevet.

USA – ROE VS. WADE

For en abortmodstander er det nærmest

tragikomisk, fordi det netop er den måde at fortolke forfatningen, der i USA førte til Roe vs. Wade. Her er det den 14. tilføjelse til forfatningen, der er grundlag, når den beskytter borgerne fra urimelig indblanding i privatlivet fra myndighedernes side, den såkaldte "Due process clause".

Når abortmodstandere i USA håber på en omgørelse af Roe vs. Wade, er det netop, fordi dommen ikke bygger på et uomtvisteligt juridisk fundament. Selvom striden i den amerikanske højesteret ofte af medierne fremstilles sådan, at det er dommernes personlige holdning til abort, våben og andre emner, der afgør sagerne, så er det i langt højere grad en strid mellem fortolkningsskoler. En omgørelse af Roe vs. Wade vil ikke betyde et forbud mod abort i USA. Det vil betyde, at det overlades til staternes lovgivere at lave abortlovgivning, for det er den konservative fortolkning af forfatningen, at den ikke forholder sig til spørgsmålet om abort, og at Roe vs. Wade er en overfortolkning af den 14.

tilføjelse. Hvis retten til abort er en del af beskyttelsen af privatlivet, så kan næsten alt lægges ind under denne beskyttelse, hvis man ønsker det.

ARGENTINA

Fortsætter vi rundreisen og drager sydpå til Argentina, er det her efter flere forgæves forsøg lykkedes for abortlobbyen at få ændret loven, så situationen nu minder om den danske med den forskel, at grænsen går ved 14 uger. Loven er et resultat af den politiske tendens, der ses mange steder i verden, hvor befolkningen i de store byer overtrumfer det flertal af borgerne, der bor på landet og har mere konservative værdier. Således viser undersøgelser, at et flertal af argentinerne er modstandere af den nye lovgivning og ønsker, at loven fortsat skal beskytte det ufødte barn, sådan som den katolske kirke, der står stærkt i landet, har kæmpet for.

SYDKOREA

Det sidste og mest bizarre stop på rund-

reisen er Sydkorea, der i 2019 også oplevede, at højesteret blandede sig i landets abortlovgivning. Abort har været forbudt i Sydkorea siden 1953, selvom der med tiden er kommet visse undtagelser, og der foretages mange ulovlige aborter i landet, uden at landets myndigheder for alvor har søgt at begrænse antallet. Højesteretsdommen erklærede den sydkoreanske abortlovgivning forfatningsstridig og gav regeringen frist til 31. december 2020 til at ændre loven. Nu er fristen imidlertid udløbet, uden at en ny lovgivning er kommet på plads, og det stiller Sydkorea i den underlige situation, at der lige nu slet ikke er nogen lovgivning, der regulerer aborter i landet. Det forventes, at parlamentet i løbet af foråret vil vedtage en abortgrænse ved 14. uge med mulighed for dispensation frem til 24. uge.

Således bølger abortkampen frem og tilbage. Vi forventer ikke, at 2021 bliver anderledes.

Brug fastens 40 dage i bøn for de ufødte!



Vi opfordrer igen i år til at bede for de ufødte og forandre abortkulturen i Danmark gennem bøn. Retten til Livs bønnehæfte er en god hjælp dertil med en ny bøn til hver af fastens dage. Bestil bønnehæftet på hjemmesiden, enkeltvis eller i større antal (til bedegruppen, menigheden m.m.).

... medlemmer er vigtigt, for at Retten til Liv bliver "hørt"?

Vidste du at ...

CHILE

- DET LEVENDE EKSPERIMENT

Fuld beskyttelse af ufødte forenes med fald i mødredødelighed

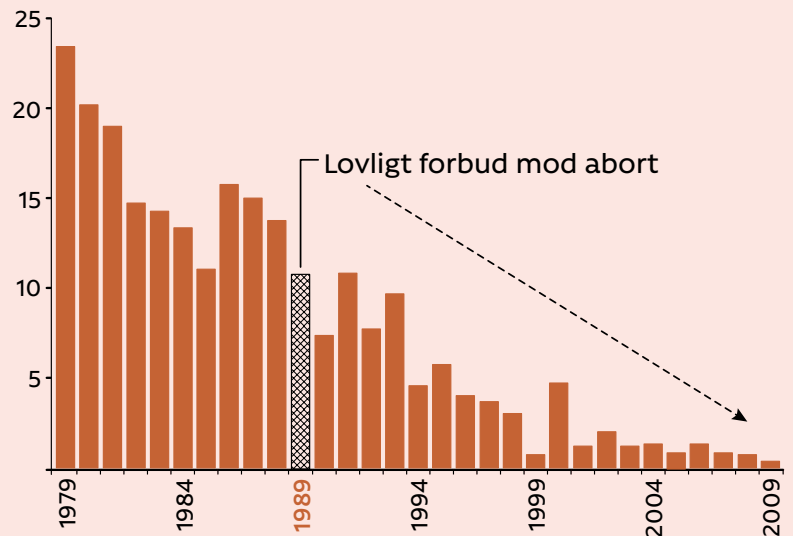
Chile er det levende eksperiment, der viser, at abortforbud og kvindesundhed fint forenes. 'Kvinder dør, når de ikke har fri adgang til abort', hører man igen og igen'. Dogmet skal legitimere det kraftige politiske abort-pres, der lægges fra vestlig side på tredje verdens lande, der har brug for nødhjælp. Men forskning fra 2014 dokumenterer - på baggrund af en unik sundhedsdatabase i Chile - at dette ikke er den rigtige forklaring.

Helbred og adgang til uddannelse har størst betydning

Da Chile fik fri abort i 1931 steg mødredødeligheden for abortsøgende kvinder dramatisk i løbet af få år til 989,2 pr. 100.000 fødsler for herefter at falde jævnt. Da Chile i 1989 afskaffede fri abort var dødeligheden således faldet til 10,8 pr. 100.000 fødsler, men i løbet af de næste 20 år med restriktiv abortlov faldt mødredødeligheden ved abort yderligere til 0,39 pr. 100.000 fødsler. Forskerne fandt, at den enkeltårsag, der havde størst indflydelse på kvindernes helbred, var deres adgang til uddannelse.

I dag er abort tilladt i Chile, hvis kvindens liv er i fare, hvis kvinden er blevet gravid efter en voldtægt, og hvis fosteret ikke forventes at kunne overleve.

Artiklen er fra Retten til Livs hjemmeside og redigeret af kommunikationssekretær Kerstin Hoffmann /

ABORTRELATERET DØDELIGHED

ill.: Melissa Institute

Find link til baggrundsartikler på hjemmesiden:

- The Epidemiology of Abortion And Its Prevention in Chile
- Women's Education Level, Maternal Health Facilities, Abortion Legislation and Maternal Deaths: A Natural Experiment in Chile from 1957 to 2007

VESTENS ABORT-KORSTOG



af Torben Riis,
lektor og redaktør af Respekt for Menneskeliv

Kvindens ”reproduktive sundhed” og ”reproduktive rettigheder” er begreber, som politikere og repræsentanter for abortlobbyen ynder at strø om sig med. Men hvad betyder de helt præcist?

F.eks. kunne man tro, at ”reproduktive rettigheder” betyder, at ”alle, der har nået myndighedsalderen, har ret til at gifte sig og stifte familie”, sådan som der står i artikel 16 i FN’s Verdenserklæring om Menneskerettighederne fra 1948. Men i så fald er man gået helt galt i byen, for i abortlobbyens jargon betyder det ikke, at man har ret til at få så mange børn, som man ønsker, men tværtimod, at man har ret til at undgå at få børn ved at forhindre, at de bliver født.

Hvad de ovennævnte ”rettigheder” drejer sig om, kan sammenfattes i ét ord: befolkningskontrol, som i realiteten

ikke har noget med hverken sundhed eller internationalt anerkendte rettigheder at gøre. Befolkningskontrol er ensidigt fokuseret på at begrænse antallet af fødsler. Derfor bruger man kolossale summer på abortkampagner i den 3. verden, men kun ubetydelige summer på at tilgodese kvindernes reelle behov: eksempelvis rent drikkevand, lægehjælp og tilstrækkelig mad til familien.

Den trojanske hest

De påståede ”rettigheder” skriver sig tilbage til Verdensbankens internationale udviklingskonference i Washington i 1993, hvor UNICEF’s daværende direktør James P. Grant pustede nyt liv i abortlobbyens tro på en i bogstaveligste forstand gylden fremtid. Det skete midt i en krise, hvor man frygtede, at der ville blive skåret drastisk

ned på de offentlige tilskud, fordi man var ved at løbe tør for argumenter for at begrænse antallet af fødsler. Der var med andre ord behov for nytænkning, og Grant var manden, der leverede varen i form af en ny og effektiv strategi under mottoet:

”Børn og kvinder skal være den trojanske hest i bestræbelserne på at opnå en drastisk opbremsning i befolkningstilvæksten.”

Det forbløffende er, at Grant i fuld offentlighed (der var journalister til stede) havde mod til at bruge de gamle grækernes erobring af Troja som et billede på den strategi, der nu skulle tages i brug. For hvad var det, der skete dengang? Kort fortalt, at grækerne byggede en kæmpestor træhest, hvor en tilpas stor kampstyrke kunne gemme sig, og efterfølgende lod som om de havde opgivet belejringen og var sejlet bort. Som bekendt gik trojanerne i fælden og

trak den imponerende figur ind i byen. Og da mørket faldt på, og alle havde lagt sig til hvile, stormede grækerne ud af hesten, foranstaltede et blodbad på befolkningen og lagde byen i ruiner.

Grants strategi gik således ud på at bruge abortindustriens påståede omsorg for kvinder og børn – til at markedsføre deres egentlige produkter og legitimere dem i de bevilligende myndigheders øjne.

Jeg behøver næppe tilføje, at strategien virkede og stadig virker over al forventning.

Cairo-konferencen

Den første gang, den nye strategi skulle stå sin prøve, var året efter, da FN afholdt sin verdenskonference om befolkningsproblemer i Cairo. Der var på forhånd lagt op til en konfrontation i og med, at handlingsplanen var udarbejdet af den daværende leder af FN's

befolkningsfond (UNFPA) Nafis Sadik i samarbejde med over 100 organisationer, hvoraf ikke en eneste var imod fri abort. I forbindelse med diskussionen om illegale aborter var den "løsning", man foreslog, da også at bevilge flere penge til abortudbydere og "overtale" u-landene til at afkriminalisere provokeret abort.

Når det kun i begrænset omfang lykkedes, var det fordi Vatikanet og en række katolske og muslimske lande

... bruger kolossale summer på abortkampanjer i den 3. verden, men kun ubetydelige summer på at tilgodese kvindernes reelle behov: eksempelvis rent drikkevand, lægehjælp og tilstrækkelig mad til familien.

gik sammen om at imødegå angrebet og f.eks. fik vedtaget "at abort i intet tilfælde må betragtes som en metode til familieplanlægning," og ligeledes at forhindre USA under Bill Clintons ledelse i at gennemtvinge en anerkendelse af abort som en fundamental rettighed – to diplomatiske sejre, som abortlobbyen og medierne siden har gjort alt for at lægge et glemslens slør over.

Det er den "krig", vi stadig står midt i mod pengestærke og magtfulde modstandere såsom den vestlige verdens regeringer, FN-bureaukratiet, storfinansien og sidst, men ikke mindst de toneangivende medier i vor del af verden. Så nu som før er det Davids kamp mod Goliat, men lad os ikke glemme, hvem af de to der mod al forventning gik af med sejren.

VI KAN DA IKKE VENDE TILBAGE TIL TIDEN MED ILLEGALE ABORTER!

Myter og fakta om illegale aborter



v. Lau Sander Esbensen,
historiker med PhD i abortlovens historie

Når abortspørgsmålet med jævne mellemrum diskuteres, er der før eller siden nogen, der henviser til fortidens illegale aborter, som, hævdes det, blev udført i hobetal under ukyndige og livsfarlige forhold. En tid man ikke vil have gentaget. Og det er i princippet en relevant bekymring: Med til enhver saglig diskussion om et emne hører alle relevante fakta og argumenter. Så hvad er fakta, når vi taler om den illegale abortpraksis fra før aborten i 1973 blev fri?

ANTAL

Lad os starte med antallet. Hvor mange var der? Det er i sagens natur vanskeligt at svare på, da folk jo ikke anmeldte dem, så det bliver højst velbegrundede gæt. Men de ret solide undersøgelser, der er blevet lavet, anslår antallet til

ca. 3000 illegale aborter om året i perioden omkring 1940, ca. 10-12.000 i perioden omkring 1950, ca. 5000 i første halvdel af 1960'erne og maksimalt 2000 i perioden omkring 1970, måske kun omkring nogle hundreder. Om de tal så beskriver et stort eller lille problem, er

selvfølgelig en smagssag, men det er da i hvert fald påfaldende, at i årene op til indførelsen af fri abort var tallet meget lavt.

METODER

De mest hårrejsende sager fra den il-

Allerede i 1962 skrev dr.med. Harald Gormsen således i sin retsmedicinske lærebog, at dødeligheden ved legale og illegale indgreb formentlig var den samme - »et forhold, som afgjort ikke bør bringes til offentlighedens kundskab«.

legale aborts moderne historie (fra ca. 1920), hvor kvinder spiste kviksølv på rugbrød og stak sig selv med cyklegæder, er stort set alle sammen fra før 1940. Derfra skete der ret hurtigt en professionalisering af det illegale abortområde, og indtil den i dag anvendte vakuum-metode blev taget i brug sidst i 1960'erne, var det illegale abortmarked faktisk 'teknologiførende'. Både den 'hindestiks-metode', lægerne brugte i 1950'erne, den ambulante tilgang og sæbevandsmetoden, de brugte i det meste af 1960'erne, var overtaget fra illegale abortører.

RISICI

Den risiko for liv og helbred, der historisk er blevet tilskrevet illegale aborter, var et tilbagevendende argument for at gøre dem legale, men hvor farlige var de? Groft sagt findes der fire undersøgelser af dette spørgsmål, og de peger alle sammen samme vej: Illegale aborter var ikke farligere end legale - måske tværtimod.

I 1933 fremlagde læge Lauritz Balslev en uhyre grundig undersøgelse i Ugeskrift for Læger af dødeligheden ved illegal abort i årene 1921-30. Resultatet var, ret overraskende, at illegale aborter

ikke havde højere dødelighed end legale. Og tal fra Svangerskabskommissions betænkning fra 1936, der ligesom Balslev havde indsamlet et omfattende materiale, bekræftede hans fund.

I 1950'erne publicerede dr.med. Fabricius-Møller og Viggo Oram en række undersøgelser af komplikationsprocenten for illegal abort i Ugeskrift for Læger og måtte til deres egen overraskelse konkludere, at den ikke var større end for legale aborter. Deres erfaring var, at »de illegale aborter ... forløber uden større risiko for kvinderne«, og de måtte til sidst forbløffede konkludere: »Vi må revidere vore anskuelser med hensyn til det farlige ved ulovlige aborter, for disse er ... ikke farligere, måske mindre farlige, end abortus provocatus foretaget med de gængse metoder på vore afdelinger«. Som Møller skrev i 1953 i Ugeskrift for Læger: »Jeg mener nu på basis af mine erfaringer, at det hidtidige synspunkt om de farlige ulovlige aborter må forlades«.

Og en sammenlignende undersøgelse af dødeligheden ved illegal og legal abort fra 1965, som dækkede første halvdel af 1960'erne, viste også, at i takt med at dødeligheden for legale abort faldt til et meget lavt niveau, fulgte de illegale med.

Andre undersøgelser foreligger ikke. Man kan finde en hel del historier om illegale aborter, der er gået galt, men der findes ingen dokumentation, der bare antyder, at det skulle være et dækkende billede. Allerede i 1962 skrev dr.med. Harald Gormsen således i sin retsmedicinske lærebog, at dødeligheden ved legale og illegale indgreb formentlig var den samme - »et forhold, som afgjort ikke bør bringes til offentlighedens kundskab«. Så selvom det at blive uønsket gravid i 1930'erne eller 1950'erne uden tvivl ofte har været fortvivlende, er fakta, at det ikke var farligere at få svangerskabet afbrudt illegalt end legalt.

OPINIONEN

Endelighøreret med, at folkestemningen først skiftede omkring 1970, hvor et knebent flertal af befolkningen begyndte at støtte fri abort. Indtil da var der med andre ord demokratisk opbakning til en eller anden form for restriktion på adgangen til abort.

LITTERATUR

- Gormsen, Harald. 1962. Retsmedicin. 1. udg. København: FADL.
- Om Balslevs og Fabricius-Møller & Orams undersøgelser samt 1965-undersøgelsen se: Lau Sander Esbensen (2014): "Thi Livet er stærkere end loven...". Danmarks moderne aborthistorie. Syddansk Universitetsforlag.
- Esbensen, Lau Sander. 2000. "De illegale aborter - et kompetent alternativ eller russisk roulette?" i Bibliotek for Læger 2000; 192: 5-24 (det meste af artiklen er inkluderet i

CORONAVACCINEN

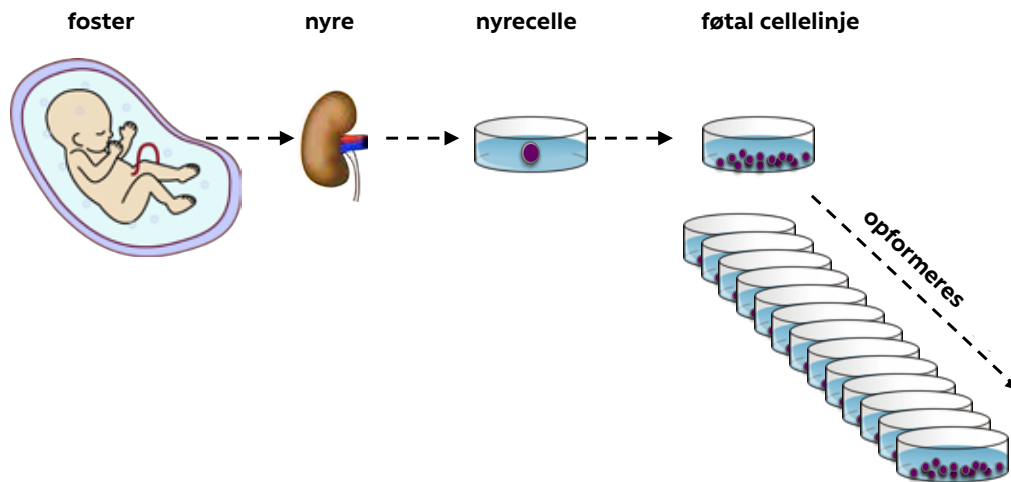
- ET ETISK DILEMMA



Af Vibe Ryberg, læge

DE NYE CORONAVACCINER ER EN LÆNGE VENTET NYHED, OG MANGE GLÆDER SIG TIL IGEN AT KUNNE BEVÆGE SIG FRIT RUNDT. DESVÆRRE ER FLERE AF VACCINERNE BLEVET TIL PÅ VÆV FRA ABORTEREDE FOSTRE, DE SÅKALDTE FØTAL CELLELINJER.

HVAD ER EN FØTAL CELLELINJE?



DEFINITIONEN AF EN FØTAL CELLELINJE

I flere store laboratorier findes der føtale cellelinjer, som er en kultur af én enkelt celle, der kommer fra et aborteret foster. For eksempel stammer HEK-239 fra nyreceller fra et foster, der blev aborteret i 1972. De celler bliver kultiveret i et laboratorium og har uendelig mulighed for at dele sig, hvilket udnyttes til at lave kulturer af helt ens celler. Der er altså ikke

tale om, at der fortsat bliver foretaget aborter og høstet væv, men kulturen stammer oprindeligt fra en abort.

HVAD BRUGES CELLELINJERNE TIL?

Virus lever inde i celler og har brug for cellerne for at kunne dele sig. Når man fremstiller levende, svækkede vacciner, bruger man cellelinjerne til at få virus til at vokse i store

mængder. Virus oprenses derefter fra kulturen, før den svækkes, så den er sikker at vaccinere med. Dette kaldes en levende, svækket vaccine.

ER DE FØTALE CELLELINJER NØDVENDIGE FOR VACCINERNE?

Langt de fleste vacciner i dag bruger ikke humane cellelinjer, men i stedet celler fra gær, hønseæg eller dyr. Der findes også humane cellelinjer, der ikke stammer fra aborteret væv, men f.eks. fra en moderkage. Der findes altså etisk sikre alternativer.

ER DER FØTALE CELLER I VACCINERNE?

Efter at virus har vokset i cellelinjerne, bliver det adskilt både fysisk og kemisk fra selve de føtale celler, der brister i processen, når virus fylder cellerne op. Herved går cellerne til grunde, og resterne fjernes kemisk og fysisk. De få elementer, der er tilbage, er så små, at de ikke kan genkendes som menneskeligt væv.

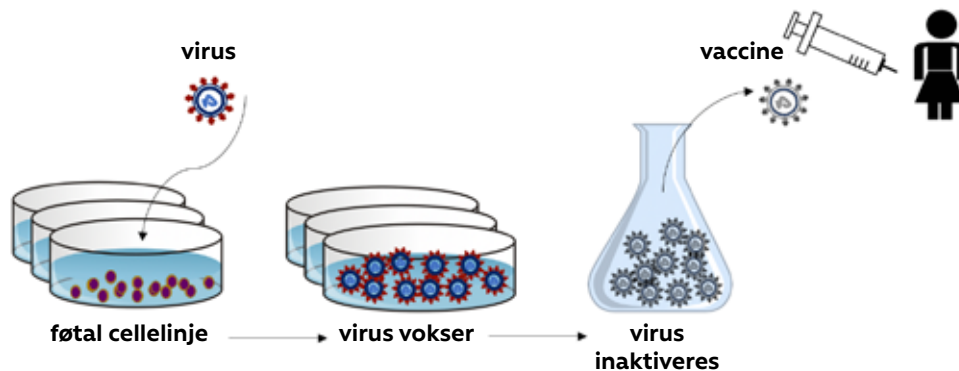
HVILKE VACCINER ER UDVIKLET PÅ FØTALE CELLELINJER?

De to første vacciner, Pfizer/BioNTech og Moderna bliver ikke produceret på føtale cellelinjer. Der er dog foretaget laboratorieforsøg med føtale celler i udviklingen af teknologien, men ikke i selve produktionen, som er udelukkende syntetisk. Den tredje vaccine fra AstraZeneca er dyrket på føtale cellelinjer. Den ventes i skrivende stund godkendt snarest. Der udvikles også en vaccine fra Janssen/Johnson&Johnson, som på samme måde er fremstillet af væv fra et aborteret foster.

HVORFOR ER DET ET ETISK PROBLEM?

Der er en lige linje mellem det liv, der blev afsluttet ved en abort til en vaccine, også selv om cellerne er blevet dyrket i årtier i laboratorier. Der er altså tale om udnyttelse af et liv, længe efter det er blevet afsluttet, på trods af at der findes alternative etisk forsvarlige produktionsmetoder.

HVAD BRUGES CELLELINJERNE TIL?



Illustrationer side 10 og 11: Charlotte Lozier Institutet

Retten til Liv har den 5. februar sendt et brev til Sundhedsstyrelsen. Styrelsen opfordres til at imødekomme bekymringen hos de borgere, der har etiske forbehold

overfor Coronavacciner, der produceres under udnyttelse af cellekulturer, der oprindeligt stammer fra et aborteret foster. Helt konkret opfordres der til, at den enkelte gives

mulighed for at tilvælge en anden vaccine samt mere gennemsigtighed på området generelt. Læs brevet i sin helhed på hjemmesiden.



Foto: Søren Hjorth

DA SIGNE MOLDE MØDTE RETTEN TIL LIV



Af Mads Dahl, cand.mag. og efterskolelærer

LANDSSEKRETÆREN SKREV SIDST I JUNI 2019 TIL MIG. SIGNE MOLDE SKULLE LAVE ET NYT DR-PROGRAM, HVOR HUN ØNSKEDE AT BRYDE UD AF SIT SARKASTISKE IMAGE OG MED NYSGERRIGHED Å LA ANDERS AGGER TALE MED FOLK, SOM HUN TIDLIGERE HAR GJORT GRIN MED. VILLE JEG HAVE LYST AT DELTAGE?

Jeg gik i tænkeboks. Det var superfedt, at DR ønskede at lave et helt program om vores sag med en nysgerrig vinkel! Og selv hvis vi blev redigeret i stykker og hængt ud, ville dårlig omtale være bedre end ingen omtale for os. Folk ville vide, at abortkampen lever i Danmark, og der ville blive genfødt debat. Men turde jeg selv lægge ansigt til? Programmet ville blive set af mange, og Molde ville nok intimidere mig.

Heldigvis takkede vi ja til at medvirke. Jeg oplevede mig i gode hænder – Molde var sød og sympatisk. Hun blev ganske vist mere konfrontatorisk, lige så snart kameraet rullede, men det var også kun naturligt, at hun måtte være

kritisk og gå hårdt til os. Jeg var dog ikke forberedt på den mængde af humor, som hun havde planlagt. Det satte mig i en lidt ukomfortabel situation, da hun hev jokes frem, som hun ville have mig til at åbne med i mit oplæg hos Liberal Alliances Ungdom 15 min. senere. Enten kunne jeg fremstå som humorforladt og selvhøjtidelig, fordi jeg ikke kunne le af mig selv og min sag, eller jeg kunne give indtryk af, at jeg faktisk ikke tog sagen så seriøst alligevel, som jeg gav udtryk for. Men efter ca. syv timers optagelser alene og sammen med mine unge medkæmpere følte jeg, at vi havde gjort det godt. Vi havde haft gode og ærlige samtaler med Signe.

Da jeg så programmet, ærgrede det mig at se, at næsten al denne gode dialog var klippet ud, og at man havde brugt de mest stereotype udtalelser. Jeg tvivler på, at mange er blevet nævneværdigt kloge af udsendelsen. Men én ting er indhold, en anden er facon. Og jeg tror faktisk, at det har betydet meget at få vist, at vi er almindelige og sympatiske mennesker, som ikke ønsker at udskamme andre eller isolere os i vores boble. Det er også de reaktioner, jeg har modtaget efterfølgende fra venner, som ikke deler mit abortsyn. De synes, at vi virkede omsorgsfulde og eftertænksomme, og dét skudsmål er jeg glad for.

Jeg er blevet en værdifuld erfaring klogere, udsendelsen skabte god debat og stor aktivitet på Retten til Livs hjemmeside, og jeg er overbevist om, at vi har rykket holdninger og reddet liv.

Flere af de andre unge deltagere i udsendelsen med Signe Molde lagde hver deres video op på Facebook og gav her udtryk for deres reaktion på udsendelsen. Find afspilningslisten her: Signe Molde besøger Retten til Liv:

<http://kortlink.dk/facebook/2aa4m>



Foto: Søren Hjorth

VIDEOKAMPAGNE: "FORSTÅ MIG RET"

I forlængelse af programmet med Signe Molde blev der lagt nogle samtale-film ud på Youtube, som en håndfuld unge fra Retten til Liv stod bag. Formålet var ønsket om at fremme en åben, nysgerrig og ærlig dialog om abort, ufiltreret og uden skjulte dagsordener. Det kom der nogle interessante samtaler ud af, hvor to forskellige holdninger til abort - eller til nuancer indenfor abort - blev foldet ud i respektfuld dialog.

Find YouTubekanalene her:

Forstå mig ret - samtaler om abort: <http://kortlink.dk/youtube/2aa4n>

ÅRETS AKTION

Knap 2100 underskrifter nåede vi op på, da det åbne brev til "børnenes statsminister" blev afleveret den 20. november på Børnekonventionens fødselsdag. **Tak** til alle som bidrog med at samle underskrifter ind! Det vakte opsigt, da lyskædeprocessionen bevægede sig gennem det indre København frem til Christiansborg, alt imens brevet til statsministeren blev læst op i en megafon, og budskaberne fra bannerne også understregede hensigten med processionen.



Fotos: Morten Friis

Hvordan var det at deltage? Vi har spurgt vores nye ungdomssekretær, Jonathan Vigilius, som deltog for første gang i en af vores aktioner.

"Nervøsitet og spænding. Det var de to følelser, der sad mest i mig op til demonstrationen den 20. november, og begge var nok følelser, der kom af, at jeg ikke vidste, hvad jeg skulle forvente. Ville vi blive mødt med tavshed, manglende interesse og undvigende øjenkontakt fra forbipasserende, eller vilde tilråb og modstand?"

Svaret blev lidt af det hele. Nogle råbte ubehagelige ting, andre sagde intet med munden, men meget med kropssproget. Det blev tydeligt for mig i alt fald, at abort – hvad enten man vil tale om det eller ej – er noget, der ligger folk mere på sinde, end de vil stå ved.

Jeg ved ikke, om Mette Frederiksen nogensinde læste vores brev. Hun har i hvert fald ikke kommenteret på det – og det havde jeg nok heller ikke forventet, at hun ville. Derfor er det

godt at huske, at målet med en sådan demonstration ikke er, at fri abort vil blive afskaffet i kraft af én aktion – selvom det ville være herligt – men derimod at en enkelt eller to forbipasserende må tage det, som de har set og hørt, med sig.

Over 14.000 aborter om året er et tal, der er skræmmende, men også svært at forholde sig til. Derfor er det godt at få tallet ned i en størrelse, som man kan forholde sig til: et lys = et liv. Et helt liv.

Med det in mente bliver det pludselig meget konkret og personligt, hvad en sådan demonstration kan hjælpe til. Så gør nervøsitet, tilråb og undvigende blikke ikke så meget, for en aktion som denne er ikke et spørgsmål om at få jubel og smil, men at kæmpe for dem, der ikke selv kan kæmpe. Det er det, arbejdet i Retten til Liv handler om, og det er det perspektiv, jeg forsøger at have med hver dag i mit arbejde. At vi ved Guds hjælp kan være med til at redde liv.

Demonstrationer er ikke for sarte sjæle, men det er abort heller ikke. Derfor håber jeg på – på den anden side af et vaccineret Danmark – at det bliver muligt at samles endnu flere om den ufødtes sag ved flere aktioner. Den ufødtes sag er nemlig alt for vigtig til at blive tiet ihjel, og derfor er en aktion som denne så vigtig."



De mange meter lyskæde blev ved afslutningen lagt ud på pladsen foran Christiansborg formet som Retten til Livs logo: et lille hjerte inde i et stort.



VIRTUELT ÅRSMØDE



RET TEN TIL
LIV

den 20. marts 2021:

Vi længes alle efter normale tilstande i vores samfund og vore fællesskaber. I Retten til Liv havde vi håbet og på et vist tidspunkt også været optimistiske nok til at tro, at i 2021 kunne vi igen afholde vores årsmøde, som vi plejer og uden nævneværdige restriktioner. Men optimismen holder næppe stik. Så med udsigt til deltagerloft og diverse andre Corona-restriktioner – og den reelle smittefare ved at samles en større flok – har bestyrelsen besluttet, at vores årsmøde den 20. marts bliver et virtuelt af slagsen i år.

Du kan med andre ord sidde hjemme i stuen med din kaffekop, koble dig på årsmødet via din computer og via skærmen være med, når formanden og de ansatte aflægger deres beretninger fra seneste arbejdsår, et år med flere højdepunkter.

Tilmeld dig til årsmødet via hjemmesiden.

Du vil i god tid få tilsendt den information, du behøver, for at være med online. Det eneste, der kræves, er en computer med internetforbindelse, fungerende højttaler og mikrofon. Årsmødet begynder kl. 10 og slutter ca. kl. 12.

Dagsorden for årsmødet

1. Velkomst ved formanden og valg af dirigent.
2. Beretninger fra formanden, landssekretæren, kommunikationssekretæren, Abortlinielederen og ungdomssekretæren.
3. Forelæggelse af det reviderede årsregnskab til godkendelse ved regnskabsføreren.
4. Fastlæggelse af medlemskontingent.
5. Valg af medlemmer til bestyrelsen.
6. Valg af medlemmer til repræsentantskabet.
7. Valg af revisor
8. Indkomne forslag
9. Eventuelt

Foredragsholderen til årsmødet dette år, Sørine Godtfredsen, har sagt ja til at komme til næste år i stedet, så sæt allerede nu kryds i kalenderen den 2. april 2022.